Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Selectae E Profanis Scriptoribvs Historiae

Heuzet, Jean

Lipsiae, MDCCLVIIII.

VD18 12897531

Capvt XI.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17417

Visual Library

tum, ad vitia transcursum: vetus disciplina deserta; noua inducta: in somnum a vigiliis, ab armis ad voluptates, a negotiis in otium conuersa ciuitas. Primo pecuniae, dein imperii cupido creuit. Ea quasi materies omnium malorum fuere. Postquam diuitiae honori esse coeperunt, et eas gloria, imperium, potentia sequebatur; hebescere virtus, paupertas probro haberi, innocentia pro maliuolentia duci coepit. Igitur ex diuitiis iuuentutem luxuria atque auaritia cum superbia inuasere.

Sallust. Cat. cap. 11. et 12.

Nec Africanus quidem posterior nos de se tacere patitur: qui Censor quum lustrum conderet, inque solito sacrificio scriba ex publicis tabulis solemne ei precationis carmen praeiret, quo dii immortales, vt populi Romani res meliores amplioresque facerent, rogabantur: *Satis*, inquit, *bonae ac magnae sunt. Itaque precor, vt eas perpetuo incolumes seruent.* Ac protinus in publicis tabulis carmen ad hunc modum emendari iussit. Qua votorum verecundia deinceps Censores in condendis lustris vsi sunt.

Valer. l. 4. cap. 1.

Capvt XI.

Vera bona virtus et doctrina.

1. (Vrbem) Megara Demetrius ceperat, cui cognomen Poliorcetes fuit. Ab hoc Stilpon philosophus interrogatus, num quid perdidisset: *Nihil*, inquit, *omnia namque mea mecum sunt.* Atqui et patrimonium eius in praedam cesserat, et filias rapuerat hostis, et patriam. At ille victoriam illi excus-

Seneca de Const. cap. 5.

Landesbibliothek Oldenburg

excussit: et se, vrbe capta, non inuictum tantum, sed indemnem esse testatus est. Habebat enim secum vera bona, in quae non est manus iniectio, (doctrinam scilicet, et virtutem:) at ea, quae dissipata et direpta serebantur, non iudicabat sua, sed aduentitia, et nutum fortunae sequentia; ideo non vt propria dilexerat. Omnium enim extrinsecus affluentium lubrica et incerta possessio est. Cogita nunc, an huic fur, an calumniator, aut vicinus potens, aut diues aliquis regnum orbae senectutis exercens, facere iniuriam possit, cui bellum et hostis ille, egregiam artem quassandarum vrbium professus, eripere nihil potuit. (Ita) inter micantes vbique gladios et militarem in rapinam tumultum, inter flammas et sanguinem stragemque impulsae ciuitatis, inter fragorem templorum, super deos suos cadentium, vni homini pax fuit.

2. Numquam mehercule ego neque pecunias istorum, neque tecta magnifica, neque opes, neque imperia, neque eas, quibus maxime adstricti sunt, voluptates in bonis rebus aut expetendis esse duxi; quippe quum viderem, rebus his circumfluentes ea tamen desiderare maxime, quibus abundarent. Neque enim expletur vnquam, nec satiatur cupiditatis sitis; neque solum ea qui habent, libidine augendi cruciantur, sed etiam amittendi metu. Atque ista omnia, talia videmus, vt etiam improbi habeant, et obsint probis. Quamobrem licet irrideat, si quis vult: plus apud me (sapientem) tamen vera ratio valebit, quam vulgi opi-

Cicero 1. parad. c. 2. Valer. l. 7. cap. 2.

opinio. Neque ego vnquam bona perdidisse dicam, si quis pecus aut supellectilem amiserit: neque non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, vt opinor, qui numeratur in septem: cuius quum patriam Prienem cepisset hostis, ceterique ita fugerent, vt multa de suis rebus secum asportarent: quum esset admonitus a quodam, vt idem ipse faceret: *Ego vero*, inquit, *facio. Nam omnia mea porto mecum.* Ille haec ludibria fortunae, ne sua quidem putauit. Pectore enim illa gestabat, non humeris: non oculis visenda, sed aestimanda animo: quae domicilio mentis inclusa, nec mortalium, nec deorum manibus labefactari queunt: et vt manentibus praesto sunt, ita fugientes non deserunt.

Plut. de vtil. ex inim.

3. Quidquid auri supra et infra terram est, nullius pretii est, si cum virtute comparetur, inquit Plato. Et viris probis illud Solonis in mente semper habendum, et verbis vsurpandum: *Alii sibi diuitias habeant, nos virtutem.*

CAPVT XII.

Cauenda est gloriae cupiditas, neque imperia expetenda.

Cicero I. *Off. c.* 20.

1. Cauenda est gloriae cupiditas: eripit enim libertatem, pro qua magnanimis viris omnis debet esse contentio. Nec vero imperia expetenda; ac potius aut non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam.

Corn. Nep. in Timol.

Timoleon, Corinthius: sine dubio magnus omnium iudicio hic vir exstitit. Namque